

at Aktierne kunde blive liggende paa Hænder, der vilde Selskabernes sande Vel, og som vilde styrke dem i Bestræbelserne for at lede dem paa sund, økonomisk og forsvarlig Maade, saa at de vedblivende kunde bestaa. Jeg vil ogsaa fremhæve, at mange Bestyrelsesmedlemmer, der kritiseres, fordi de er gaaet ind i Konsortier for at støtte et Selskabs Aktier, ved store økonomiske Ofre har vist, at de var interesserede i at bevare deres Selskab. Det har ikke været for økonomisk Fordel i alle Tilfælde. Der er mange, som er traadt til, naar man har ment, at Selskabet var udsat for Angreb udefra, og har sat Kapital ind for at bevare Selskabet, fordi de havde Tro til det, og de har i mangfoldige Tilfælde haft Tab derved. Det er noget, de har gjort netop ud fra den Betragtning, at de udrettede noget godt ved det.

Det ærede 12te Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) rettede et bestemt Spørgsmaal til mig og ønskede særlig besvaret her, om jeg vilde udtale mig om Spørgsmaalet Cold. Vi er jo ikke ved et politisk Diskussionsmøde her. Vi drøfter Lovforslaget om Aktieselskaber, og den Linie agter jeg at forfølge. Jeg har udtalt mig klart og bestemt om Aktiespekulation i al Almindelighed, og hvordan jeg ser derpaa. Jeg finder ingen Anledning til at uddybe det nærmere, og det ærede Medlem forekommer mig ikke at have nogen som helst Ret til at kræve yderligere Oplysning af mig.

Det ærede Medlem var betænkelig ved, at Bestyrelsen skulde have fast Løn, og mente, at det kunde bebyrde Selskabet med unødvendigt store Udgifter. Det afhænger jo fuldkommen af Aktionærerne. Ingen Bestyrelse kan faa mere, end Vedtægterne bestemmer, og end Aktionærerne vil tillade. Men jeg gentager, at jeg betragter det som en sund Regel, at Bestyrelsen faar et passende fast Honorar — det behøver ingenlunde at være stort. Det er jo overmaade sjældent, at Bestyrelsen har direkte Andel i, om Forretningen gaar godt eller daarligt, idet den ikke disponerer; det er i Almindelighed Direktørerne, der gør det, saa jeg ser ikke, at Bestyrelserne har samme Grund til at oppebære Tantieme. Men i hvert Fald bør det være under mere beskedne Forhold, end det under Krigen ofte har været. Det tror jeg egentlig ogsaa man er enig om fra alle Sider.

Jeg kan ikke opfatte det ærede Medlems Udtalelser paa anden Maade, end at han ikke ønsker, at Bestyrelserne overhovedet skal have noget Ansvar, og det er dog ejen-

dommeligt nu, da det saa stærkt kritiseres, at Bestyrelsen ikke har vist tilstrækkelig Indsigt og draget Omsorg for at blive bekendt med Forholdene indenfor de paagældende Selskaber, at den ærede Ordfører for det radikale Venstre saa vil staa op og tale Bestyrelsesmedlemmernes Sag paa en saadan Maade, at man ikke kan forstaa det anderledes, end at Bestyrelserne overhovedet ikke skulde have noget Ansvar. Den Opfattelse kan jeg ikke dele. Jeg mener, at Bestyrelsen skal og bør have Ansvar, og jeg mener yderligere, at det er bedre at have en mindre Bestyrelse, som har et ubetinget Ansvar, end, saaledes som det nu er Tilfældet, at man vælger en meget stor Bestyrelse, som virker for lidt, saa at den ikke rigtig kommer ind i Selskabets Forhold. En Ændring heraf vilde sikkert være heldig.

Det ærede Medlem nævnte, at det var lykkedes at forme et Forslag, hvorefter det er forbudt Bankdirektører og Funktionærer i Banker at spekulere. Dertil vil jeg sige, at der er en Væsenforskel paa Forholdet i Banker og i almindelige Aktieselskaber. Det ligger ganske anderledes i Banker, thi der er der for Direktørernes Vedkommende en lettere Adgang til at komme i Besiddelse af Spekulationsobjekter, end der er for en Direktør i et almindeligt Aktieselskab. Der er, som sagt, en Væsenforskel, som jeg synes man ikke kan undlade at se.

Endelig omtalte det ærede Medlem Trustloven og Loven om Monopoler og spurgte, om jeg havde mit Parti bagved mig med Hensyn til mine Udtalelser derom. Det har jeg ikke. Jeg gaar ikke rundt og spørger, om jeg maa sige det eller det, naar man behandler et saadant Forslag, jeg udtaler *min* Mening. Det ærede Medlem spurgte ogsaa, om der i de senere Aar havde været en Udvikling, der krævede, at man fik skarpere Bestemmelser om Truster og Monopoler. Derom har jeg udtalt, og det vedstaar jeg, at i de senere Aar, hvor der har været let Adgang til at faa Varer — der har jo ikke været den Indskrænkning og Begrænsning som i Krigsperioden —, har den fri Konkurrence virket paa ganske anden Maade, end den gjorde, den Gang Trustlovsforslaget var til Behandling. Det er min Overbevisning, at Konkurrencen mellem Erhvervene i Øjeblikket er saa stærk, at der ingen Trang er til en Trustlovgivning. Det staar for min Regning, og det udtalte jeg ganske klart. Men det ærede Medlem og hans Parti har jo en ulykkelig Kærlighed til Restriktioner i den Henseende. Den Stilling misunder jeg nu ikke det ærede Medlem. Med disse Udtalelser skal jeg atter er-